

‘Ομιλέα Ζ’. (2)

Εἰς τὴν περίοδον καὶ τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου καὶ Πανευχήρου Ἀποστόλου

ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ

Προσετέθη Πολυέλεος καὶ Ομιλέα, εἰς τὸν Πρωτόκλητον Ἀπόστολον Ἀνδρέαν.

Ὑπὸ τοῦ Ἑλαχίστου ἐν Ιερεῦσιν Αἰδεσιμωτάτου καὶ Πνευματικοῦ Πατρός

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΒΟΥΤΕΡΗ

(‘Ιερέως)

Ἐφημερίου τοῦ ιεροῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου.

Εἰς τὴν Διττήν Ἡχος Α'

Ο Πρωτόκλητος Μαθητής, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους συμορφούμενος σε Κύριε, Ἀνδρέας δ Ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνωσίας πλανωμένους ὅπτε τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ Σταυροῦ σου ἀνελκύσας, προσῆγαγε σοι. Ταῖς πησβείαις αὐτοῦ ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πρωτόκλητε Ἀνδρέα, σὲ πρῶτον πρὸς τὸν Κτίστην, προσφέρομεν μεσίτην.

Ἀπέστολε Κύριε Ἀνδρέα, λιταῖς σου πάντες ρυσθείωμεν κινδύνων.

Τάγματα τῶν Ἀγγέλων, μνήμην τοῦ Ἀποστόλου βροτοῖς συνεφτάζει.

ΑΘΗΝΑΙ
1921